

nossementet og ikke er i Besiddelse af de øvrige Eksemplarer. Rent praktiske Hensyn til ikke unødigt at vanskeliggøre fuldt loyale Ønsker om Godsets Udlevering i en Mellemhavn har syntes at maatte tilsige en Regel om, at Bortfragteren skal være berettiget til at udlevere mod Forelæggelse af blot et Konnossement, hvis der stilles ham en betryggende Sikkerhed for Krav, som Indehaverne af de øvrige Eksemplarer maatte gøre gældende mod ham.

Retten til Udlevering af Godset i Mellemhavn kan være afskaaret ved Reglerne i §§ 127, 133 og 135.

Sluttelig skal det nævnes, at det har været under Overvejelse at give særlige Legitimationsregler for andre Dispositioner med Hensyn til Godset eller Rejsen, men Tanken maatte opgives, da det ikke fandtes muligt at formulere en almindelig Regel, der kunde omfatte alle de forskellige Dispositioner, der kunde blive Spørgsmaal om. Hvad særlig angaar Retten til at give Ordre om Bestemmelsessted vil det afhænge af en Fortolkning af den enkelte Befragtningsaftale, om denne Ret tilkommer Befragteren eller Konnossementsindehaveren.

Til § 157.

Bestemmelsen svarer til Sølovens § 140, 1ste Punktum. Om 2det Pkt. se ovenfor til § 155.

Om Bortfragterens Ret til at sælge af oplagt Gods til Fyldestgørelse af sine Krav henvises til Forslagets § 116.

Til § 158.

Bestemmelsen svarer til Sølovens § 139, 2det og 3die Punktum. Den gælder saavel for Rektakonnossementer som for Ordrekonnossementer.

Til § 159.

De i Sølovens § 167, 1ste Stk. indeholdte Regler om Mortifikation af Konnossementer er allerede afløst af Retsplejelovens Forskrifter, til hvilke man nu nøjes med at henvise.

Bestemmelsen i Forslagets 2det Punktum svarer i Indhold til Sølovens § 167, 2det Stk.

Retsforholdet mellem Bortfragter og Indehaver.

I det foreliggende Underafsnit, der træder i Stedet for de i Sølovens §§ 144—147 indeholdte Bestemmelser, behandles Spørgsmaalet om Konnossementsforpligtelsens Indhold.

De foreslaaede Bestemmelser gaar ud fra den samme principielle Opfattelse af Konnossementets Natur og Betydning som Søloven.

Det hedder herom i Motiverne til Søloven:

„Konnossementet er ved Siden af at være et Bevis for Varernes Indladning, et Middel til let Disposition over og Omsætning af Varerne, og en naturlig Konsekvens heraf er det da, at den godtroende Erhverver af dette Omsætningspapir, i Overensstemmelse med Grundsætningen i Forordning af 9. Februar 1798, maa kunne gøre Fordring paa, at hans Retsstilling overfor Udstederen, det vil sige Skipperen, i det hele bestemmes efter Konnossementets Indhold, uden at Skipperen overfor ham kan gøre gældende, at han ifølge Befragtningskontrakten eller andre udenfor Konnossementet liggende, og for dettes Erhverver ubekendte, Aftaler eller Forhold maatte være berettiget til overfor Befragter, Aflader eller andre Personer at gøre forskellige Erindringer herimod. Dette kommer navnlig til Anvendelse overfor Ladningsmodtageren og udtrykkes i Lovforslagets § 114 saaledes, at Konnossementet er Grundlaget i Retsforholdet mellem Skipperen og Ladningsmodtageren. For denne som saadan har Certepartiet, der er Grundlaget for Retsforholdet mellem Bortfragter (Skipper) og Befragter, i og for sig ingen Betydning; noget andet er det, at Ladningsmodtageren kan være Befragterens Fuldmægtig, og at Skipperen derfor kan forlange, at han skal respektere Certepartiet, og at der fremdeles i Konnossementet kan være henvist til dette, saa at i alt Fald visse af dets Bestemmelser bliver bindende for Konnossements-Erhververen. Det er altsaa Konnossementet, der er afgørende for, hvilke Varer Modtageren, der møder med Kon-